

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra HÆc est illa dies, qvæ tanti conscia gaudj

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114469357200/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Hun hun er al hans tidsfordrif/ 36 Oc det hand eftertracter. O store Dronning Kierlighed/ O Verdens Keyserinde. Din Virkning bliiver ævig ved 40 Oc aldrig kand forsvinde. [6] Dit søde regimentes skik/ Os alle maa behage; Du med din allermindste nik 44 Os locke kandst oc drage. Alt det som halver lif oc aand/ Det maa ved dig regeris/ Ved din bedrift oc mæctig Haand 48 Det fremmis oc formeeris. Fast al Naturen sin bestand Oc gang maa dig tilskrifve. Foruden dig/ slet intet kand 52 Een dag ved mact forblifve. Hvor uforfalskit Kierlighed/ Faar mact sig ind at rode/ Man der al lycke/ lyst oc fred 56 Oc fremgang maa formode. VEL an/ min ædle Tot/ Jeg mig Ey andet kand end glæde/ Naar jeg anseer/ hvor præctelig 60 J kleder Brudgoms sæde: Hvor fuld af dyd oc tuct/ hvor skøn/ Hvor rig af ædle stammer/ Den Jomfru er/ som J til løn 64 Af Himmelen annammer. Jeg denne dag optegne vil Med gyldene bogstafver. [7] Det er den dag/ J stødtze til	68 Fra barns been/ længtis hafver. J mindis vel/ hvor mangen gang J mig den længsel klagde/ Som med sin uregerlig tvang 72 Paa hiertet eder lagde. Vel mangen suk J falde lod/ Naar Eder rant i Sinde/ Hvor klagelig det ædle blod 76 Gaf Eder afskeeds minde. Hvor tit hun bad/ der J nu bort Af landet skulde drage/ J vilde det dog giøre kort/ 80 Oc komme snart tilbage. Nu vel/ den lange tid dog fick Dismidlertid sin ende: Den Vandrings færd saa vel afgick: 84 Os Himmelen hiemsende. For Eder findis nu bered/ Den glædis løn oc rente/ Som Eders hulde trofasthed 88 Saa lang en tid fortiente. Nu kronis Eders ædle dyd Med Velstandtz herlig smykke. Nu vaagner Eders lyst oc fryd/ 92 Oc lenge ventet lycke. [8] BOrt derfor Sorg oc længsel nu/ Oc hvad som kand besvære. Forlyster Eders kærilig hu 96 J bœrlig tuct oc ære. Omfafner Bruden hiertelig/ Oc lader snart paakiende/ At Totters prislig Stamme sig 100 Ey skal paa Eder ende.
---	--